

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/55/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010506
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6714010506.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov Mgr. Jána Bednára a Mgr. Rudolfa Ďurtu, v trestnej veci obžalovaného U. C., stíhaného za zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 22.októbra 2015, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 1T/102/2014 zo dňa 25.02.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného U. C. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen , sp.zn. 1T 102/2014, zo dňa 25.02.2015 bol obž. U. C. uznaný vinným zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr.zák. za skutok , ktorého sa dopustil tak, že

od presne nezistenej doby v roku 2011 najneskôr do 28.marca 2013 v priestoroch bytu nachádzajúceho sa na ulici O. XXXX/X vo R. po vzájomnej masáži tela a dotýkaní sa intímnych častí tela, vykonal najmenej jedenkrát pohlavný styk s maloletou D.R., nar. XX.W. XXXX, tiež orálny styk a análny styk, pričom mal vedomosť o tom, že maloletá ešte nedovŕšila 15. rok života.

Za toto konanie bol obžalovaný odsúdený podľa § 201 ods. 1 Tr.zák. , § 38 ods. 2, § 46 Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a podľa § 51 ods. 1 Tr.zák. mu výkon trestu podmienčne odložil a podľa § 51 ods. 2 Tr.zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov. Podľa § 51 ods. 2, 4 písm.g/ Tr.zák. súd obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Podľa § 288 ods. 1 Tr.por. poškodenú O. S. odkázal s jej nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote ako osoba na to oprávnená cestou svojho obhajcu podal odvolanie obž.U. C.. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný prostredníctvom obhajkyne uviedol, že s napadnutým rozsudkom nesúhlasí a z trestnej činnosti, ktorá mu je kladená za vinu, sa necíti byť vinným. Podľa obžalovaného orgány činné v trestnom konaní nevyhodnocovali vykonané dôkazy objektívne a pri týchto akcentovali na dôkazy svedčiace v jeho neprospech. On sa nedopustil protiprávneho konania voči mal.W., ani čo sa týka dotýkaní sa intímnych častí tela ani vykonania pohlavného styku s maloletou. Ďalej poukázal na lekársku správu z 3.5.2013 ako aj na výpoveď svedkyne O.. P. , ktorá osobne vyšetrovala maloletú a z ktorého vyplýva, že nebolo jednoznačne preukázané, že by mal. W. mala pohlavný styk a rovnako tiež nebolo jednoznačne zistené, že by maloletá mala aj análny styk. Podľa obžalovaného teda táto správa potvrdzuje jeho výpoveď , že s maloletou nemal ani pohlavný ani análny styk. Uviedol tiež v odvolaní, že sa nedopustil žiadneho násillia voči poškodenej ani sa jej nevyhrážal použitím násillia a nemal žiadny úmysel maloletú sexuálne zneužiť ani ju nikdy nezneužil. Medzi ním a maloletou bol kamarátsky vzťah, pomáhal matke maloletej so starostlivosťou o jej dve deti, keď v spoločnej domácnosti žili takmer 5 rokov. Počas tohto spolužitia neboli

medzi ním a maloletou žiadne konflikty, problémy, práve naopak, staral sa o domácnosť, vykonával domáce práce, varil a upratoval.

Ďalej v odvolaní uviedol, že dôkazom o tom, že sa venoval maloletej v plnení si školských povinností, je aj hodnotiacia správa na maloletú žiačku zo školy, z ktorej vyplýva, že v školskom období, keď býval u nich, mala veľmi dobrý prospech a bola aj pochválená riaditeľkou školy.

Rovnako poukázal v odvolaní aj na závery znalcov O.. N. a O.. O., že nie je orientovaný na maloleté deti, ale na objekt zrelej ženy, nezistili znalci u neho, že by trpel nejakou poruchou alebo chorobou, ani sexuálnu úchylku u neho nezistili.

V konečnom dôsledku v odvolaní obžalovaný uviedol, že keby maloletá prežila v skutočnosti údaje tak, ako uvádzala pred vyšetrovateľkou, tak by to boli jej odpovede, avšak ako vyplýva z tohto záznamu z jej výsluchu, tak odpovedala skôr formou áno, nie na navádzajúce otázky vyšetrovateľky. Súd v tomto smere nevyhovel jeho návrhu vykonať konfrontáciu medzi ním a poškodenou, aby sa rozpory odstránili. Z tohto dôvodu preto nepovažuje vykonané dokazovanie za objektívne a preto podľa neho nie je možné dospieť k jednoznačnému záveru, že sa stal skutok uvedený v obžalobe a preto navrhol, aby bol spod obžaloby oslobodený.

Na verejnom zasadnutí, kde súd konal o odvolaní obžalovaného, obžalovaný osobne prítomný nebol napriek tomu, že mal doručenie vykázané riadne a včas, jeho obhajkyňa predložila písomnú žiadosť obžalovaného, aby sa vykonalo verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti, kde s takýmto návrhom súhlasil aj prítomný krajský prokurátor a preto súd vykonal verejné zasadnutie o odvolaní obžalovaného v neprítomnosti obžalovaného.

Obhajkyňa obžalovaného potom na verejnom zasadnutí zopakovala údaje tak, ako boli uvedené v jej odvolaní za obžalovaného, doplnila, že obžalovaný žije s družkou v Čechách, teraz sa mu narodila dcéra a preto obvinenia, ako mu boli kladené za vinu v obžalobe, nepovažuje za pravdivé. Navrhla, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a obžalovaný bol spod obžaloby oslobodený, v prípade, ak by súd potvrdil napadnutý rozsudok, udávala, že môže byť problém s tým, ako sa bude podrobovať probácii, keďže sa nachádza v Českej republike.

Krajský prokurátor naopak podľa jeho záverečného návrhu uviedol, že napadnutý rozsudok považuje vo všetkých jeho záveroch za správny a zákonný a preto odvolanie obžalovaného navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného U. C. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že prvostupňový súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci, tieto mu umožnili spravodlivé rozhodnutie v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr.por. a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivito i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr.por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd v súlade s § 168 ods. 1 Tr.por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali.

Taktiež krajský súd zistil, že z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného, prečo neuveril jeho obrane, že sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania voči maloletej a taktiež aj prečo nevykonal osobný výsluch poškodenej, resp. konfrontáciu medzi poškodenou a obžalovaným.

Krajský súd v Banskej Bystrici preto nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a aj podľa názoru odvolacieho súdu je nimi a najmä z nich záznamom výsluchu maloletej na DVD nosiči aj podľa názoru krajského súdu jednoznačne a nepochybne preukázané, že obž. U. C. sa v kritickom období, za okolností a spôsobom zisteným v skutkovej vete napadnutého rozsudku dopustil zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr.zák.

Za týchto okolností podľa názoru krajského súdu správne postupoval okresný súd, keď po takto zistenom skutkovom stave uznal obžalovaného vinným za vyššie uvedený zločin a správne mu uložil aj trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Skutočnosť, že tento trest obžalovanému podmienene odložil so skúšobnou dobou a probáciou svedčí o tom, že súd citlivo vyhodnocoval všetky okolnosti prípadu a zvažil aj okolnosti, ktoré v odvolaní uvádzala obhajkyňa obžalovaného, že obžalovaný sa aj aktívne venoval výchove maloletej poškodenej.

Vzhľadom k tomu, že na skutkové zistenia, ako aj na právne posúdenie konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd nemá o týchto dôvodoch žiadne pochybnosti a preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Pokiaľ ide o námietky obžalovaného uvedené v odvolaní koncipované jeho obhajkyňou, tu musí krajský súd konštatovať, že v podstate sa jedná o opísanie záverečnej reči obhajkyne na hlavnom pojednávaní pred tým, ako prvostupňový súd vyniesol odsudzujúci rozsudok, kde s týmito námietkami sa už vysporiadal podrobne a dostatočne presvedčivo okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. Z tohto dôvodu krajský súd k odvolacím námietkam obhajkyne obžalovaného uvedeným v odvolaní sa už viacej nebude vyjadrovať, keďže by to bolo opakovanie dôvodov, ktoré uviedol v odôvodnení rozsudku prvostupňový súd, keďže krajský súd sa s týmto prvostupňovým rozsudkom v celom rozsahu stotožnil. Povinnosť odôvodňovať dôvody, pre ktoré súd rozhodnutie alebo odvolanie zamietol, je len v takom prípade, pokiaľ oprávnená osoba v odvolaní uvedie iné okolnosti, ktoré ešte v priebehu konania neuvádzala, čo však nie je prípad odvolania obž. U. C..

Z týchto dôvodov, keďže krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil s prvostupňovým rozsudkom, musel potom odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr.por. tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.